

19. 03 4- Б клас (2група) Літературне читання Назаренко Т.В.

Тема. Робота з дитячою книгою «Твої ровесники у світі»

Мета. Розширити знання учнів про українські казки, казкових персонажів, природи; удосконалювати навички свідомого, виразного читання прозових творів, збагачувати словниковий запас учнів. Розвивати критичне мислення, мовлення, вміння аналізувати, зіставляти, порівнювати прочитані твори, оцінювати вчинки дійових осіб. Виховувати любов до рідного слова, бажання вивчати народну творчість

РОБОТА З ДИТЯЧОЮ
КНИГОЮ
«ТВОЇ РОВЕСНИКИ У
СВІТІ»

Уже дзвінок нам дав
сигнал:
Працювати час настав.
Тож і ми часу не гаймо .
Роботу швидше
починаймо.

Психологічне налаштування на урок. Вправа «Прогноз настрою».

Якщо у вас на
душі похмуро...

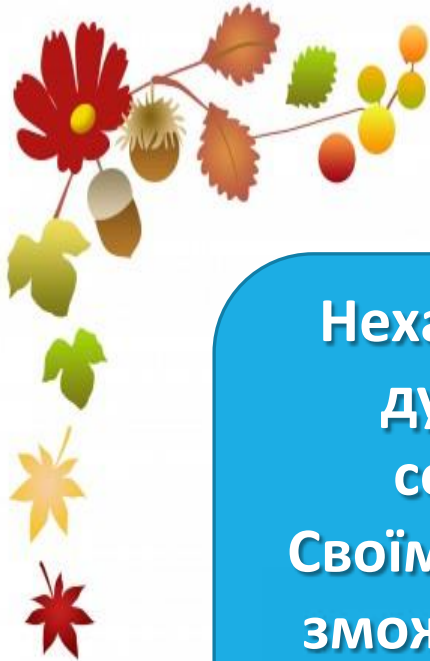

Психологічне налаштування на урок. Вправа «Прогноз настрою».

Згадайте, що після
дощу часто буває
райдуга!

Психологічне налаштування на урок. Вправа «Прогноз настрою».

Нехай у вас на
душі буде
сонячно!
Своїм теплом ви
зможете зігріти
своїх друзів!

Чи любиш ти читати історії про твоїх ровесників, які живуть у різних куточках світу? Усі діти на світі схожі: люблять цукерки, пустощі та пригоди. Сподіваємось, з героями творів, які ти прочитаєш тобі не доведеться сумувати.

ВИРАЗНЕ ЧИТАННЯ ТЕКСТУ «ШОКОЛАДКИ І ФІАЛКОВІ ПАСТИЛКИ» («СОНЯЧНІ ВІТРИЛА» С.117).

Шоколадки і фіалкові пастилки

Мама з татом поїхали до Дюссельдорфа на виставку картин відомого художника. Потім вони ще мали відвідати друзів, які живуть поблизу Дюссельдорфа*, а о пів на сьому планували повернутися додому.

Мені доручили наглядати за Каті, купити продукти і приготувати вечерю. Мама написала список харчів, які слід було купити: сир, салат цитрини*, мед і пляшку молока. Закупи не належать до моїх улюблених занять, тому я вирішила не зволікати і зробити це якнайшвидше.

Я взяла кошика, накинула куртку і вже хотіла гукнути Каті, аж тут задзвонив телефон. Це була Мартіна. Вона теж залишилася сама вдома і запросила мене прийти послухати кілька нових музичних дисків.

— Мали сестри — це стихійне лихо, — констатувала Мартіна. Я помітила, що вона розчарована не менше за мене.

— Чому це ти не можеш? — почула я позаду себе голос Каті.

— Ти чула чому, — прошипіла я, — бо я обіцяла мамі купити продукти і приготувати вечерю. А ще тому, що я не можу залишити тебе саму. Каті взялася в боки:

— Дурниці! На закупа я й сама можу сходити. І вечерю приготувати. І про себе подбати. Як на мене, ти цілком можеш піти до Мартіни.

Я поглянула на Каті. А чом би й ні, справді? Не така вона вже маленька.

— Все класно, — сказала я в слухавку. — За двадцять хвилин буду в тебе.

Я сказала Каті, що купити, і вона кивнула. Потім дала їй тридцять марок, які одержала від мами, і цмокнула в щічку. Каті скривилась і втерлася.

— Не треба мене облизувати. Я й так це зроблю.

Вона виштовхала мене за двері, помахала на прощання і зачинилась. Нові диски були справді чудові. Але мене гризло сумління, тож я не могла спокійно насолоджуватися музикою.

Приблизно через годину я не витримала і зателефонувала Каті.

— У тебе все нормально? Ти даєш собі раду?

— Певно, що так, — пирхнула Каті. — Я ж не дурна.

— Тобі точно не потрібна моя допомога?

— Тобі точно не потрібна моя допомога?

— Не-е, — безтурботно проспівала Каті. — Я з усім упораюся сама. До того ж, я хочу зробити вам несподіванку.

Мене мала б насторожити така заява. Проте Мартіна та нові диски чекали на мене, і я з полегшенням викинула Каті з голови.

Я сказала:

— Тоді па-па, сестричко, я скоро буду, — і поклала слухавку.

За десять сьома я вже ставила свого велосипеда в гараж. Мама і тато приїхали одночасно зі мною. Вони здивовано видивились на мене.

— Я була в Мартіни, — зізналася я, караючись докорами сумління. — Каті все купила. Вона й вечерю приготувала. Принаймні обіцяла це зробити.

Лише зараз я не на жарт занепокоїлася. Цієї миті розчинилися вхідні двері. Каті наділа мамин фартух. Один його край волочився по підлозі ззаду, а другий бовтався попереду.

— Все готове! Ви здивуетесь!

Тато пригорнув Каті до себе:

— Ти ба, моя маленька донечка стає потроху...

— Я не маленька! — запротестувала Каті й випручалася з його

рук. — Ну заходьте вже. На вас чекає несподіванка.

Ми слухняно пішли слідом за Каті до кухні. Вона запалила свічки і поставила на стіл букет квітів.

— О!? — мама зупинилася в дверях, наче засліплена небаченим видовищем.

— Я хотіла бодай разочок зробити вам приємність, — сказала Каті, — і тому купила лише найсмачніші речі.

Таки-так, найсмачніші, проте вона не купила нічого з того, що про-
сила мама. На столі стояли маленькі скляні мисочки, по вінця напов-
нені ласощами: желейні ведмедики, м'ятні талери*, сирні палички, ка-
ртопляні чипси, жувальні гумки і пастилки, солоні бублики і лакричні
равлики*.

Дощина для хліба ледь-ледь визирала з-під здоровезної марципа-
нової косички, а велика сковорідка — з-під вафель з корицею.

Ще були ванільний пудинг, полуничні сирки, малиновий сік і лимонад. Щічки Каті розпашілися. Чекаючи на реакцію, вона вдивлялася нам в обличчя.

Тато потер руки.

— Ну що ж, я голодний як вовк.

Повільно, розтягуючи насолоду, ми переходили від одного смаколика до іншого.

— Але завтра я сама піду по продукти, — сказала мама, коли ми, ситі й задоволені, закінчили вечерю.

— Шкода, — розніжено промимрили ми з татом.

Каті саме запхала до рота останнього желейного ведмедика і не могла говорити.

Моніка Фет

Пенекпад з німецької Ліани Панасевич [56]

ОБГОВОРЕННЯ ЗМІСТУ ТВОРУ «ШОКОЛАДКИ І ФІАЛКОВІ ПАСТИЛКИ»:

1. Яке доручення дали батьки дівчинці, їдучи до Дюссельдорфа?
2. Чи виконала вона його? Чому?
3. Чому Мартіна вважає, що молодші сестри – це «стихійне лихо»?
4. Який сюрприз приготувала Каті батькам і старшій сестрі?
5. Чи сподобалась усім така вечеря?
6. Чому мама вирішила, що завтра вона сама піде по продукти ?

ЩИРО СПОДІВАЮСЬ, ЩО
ПРОЧИТАНІ УРИВКИ
СПОНУКАТИМУТЬ ВАС ПІТИ ДО
БІБЛІОТЕКИ ТА ПРОЧИТАТИ ТВОРИ
ВІД ПОЧАТКУ ДО КІНЦЯ

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

«Сонячні вітрила» виразно
читати с . 114- 119.
Дати відповіді на запитання с.
120

Роботу надсилайте на платформу Human, або електронну пошту tnazarenko544@ukr.net

Бажаю успіхів!